

DUURZAAM AANBESTEDEN

Een smakelijke lunch en de ontvangst was amicaal
Twaalf gastvrije tafels in deze fraaie, groene zaal.
De trein reed met vertraging, op het spoor is altijd wat
Ach, had ik maar duurzaam doelgroepenvervoer naar hier gehad!

Monique kwam hooggehakt, vol adrenaline voor ons staan
En wat een spannende pantalon had zij vanmiddag aan.
Nog meer goedgeklede vrouwen, maar het ging er niet om spannen
Want driekwart van deze zaal gevuld met in pak gepakte mannen.

‘Dit zijn de mensen waar je het de komende uren mee moet doen!’
Wie zaten aan de tafels? Vroeg Monique Verhoef ons toen.
De vakbond die zat in de zaal, de doelgroep kwam van ver
Een enkele beleidsmaker, een enkele expert.

Wat u leuk vond aan doelgroepenvervoer? Veel, had ik in de gaten
Want iedereen begon geanimeerd en veel te veel te praten.
Toen: drie partners en twee microfoons, de verwarring even groot
Op het podium een fotografe die wat plaatjes schoot.

Een meerwaarde voor heel veel mensen, meldde Henk ontroerd
Dat was waarom Henk zo heel graag doelgroepen vervoert.
Een financieel probleem en ook een personeelstekort
Lisette zei: “Ik hoop dat er veel meer verbonden wordt!”

Verbinding leidt tot zichtbaarheid, zo kregen wij te horen
Dus niet achteraan staan maar een ferme stap naar voren!
De vereniging, zei Lisette, probeert volwassen te zijn
Maar was eigenlijk een puber! Blij, maar met een puberbrein.

Kaj kreeg de microfoon: Zero Emissie! Zei hij vaak
En hij zat aan tafel drie! Daar wachtte hem een zware taak.
Hij ging daar heel goed luisteren, wij ook nu, riemen vast!
Voor Ruud Veltenaar! Want die trok alles uit de kast.

Zonder microfoon maar met een heel erg lang CV
En een kopie van zijn presentatie, die kreeg iedereen mee.
Hoe het met ons ging? “Alles gaat prima!” zei een man
En hoe ging het met Nederland? Daar dacht ik zo het mijne van.

Was het glas halfvol? En hoe het ging met de planeet?
En de helft van de jongeren was depressief! Het is maar dat u ’t weet.
Ruud sprak over onderwijs, waar alles maatwerk was
Doelgroepenvervoer voor iedereen? Dat wou hier heel de klas.

Ruud citeerde Gandhi, haalde er 'Flip Thinking' bij
90% van alle auto's in dit land staan stil, zei hij.
Ook 90% van alle telefoons in deze zaal
Maar eentje stond nog aan, en die maakte een hels kabaal.

Een crisis? Of perfecte storm? Ruud meldde ons vol vuur:
Ik zie altijd een oplossing, afgedwongen door de natuur.
Zijn sheets allemaal in het Engels, ik weet niet of dat een reden had
En Ruud? Die had twee vrienden en dat vond ie meer dan zat.

Hij sprak over Niek van Andel, die reed met zijn eigen bus
Gehandicapt en altijd pijn, als spreker naar iedere klus.
U verward te krijgen was het doel van Ruuds verhaal
Maar na het weekend was de verwarring weg, beloofde hij de zaal.

Onvoldoende ruimte voor vluchtelingen in ons hart en in ons hoofd
Ons? Dat waren wij! In deze zaal! Zo werd geloofd.
Ruud leek mij een vegetariër toen ie beschreef wat dieren voelen
Het leeuwendeel der mannen hier zat te draaien op hun stoelen.

Naast mij staat trouwens Eelco, die hard op zijn snaren slaat
Ik durf hem eigenlijk nooit te vragen hoe het met hem gaat.
Hij is begaan met de planeet, aan maatwerk doet ie niet
Ik werk nu tien jaar met hem samen, hij speelt altijd hetzelfde lied.

Insecten? Was dat ongedierte dat moest worden bestreden?
Nee, die hadden we nodig, deelde Ruud ons ernstig mede.
Misten wij de sabelandtijger? Nee, en dat was fijn
Ruud zei monter: "We doen het met de soorten die er zijn."

Hoe relevant zijn chimpansees? Ik dacht daarvan het mijne
Vele soorten bleken door de mens te gaan verdwijnen.
De mensheid was een krankzinnige soort, vernietigde zijn eigen god
En de Vaquita, dat visje had het ook ontzettend rot.

Het duizelde ons na veertig minuten filosofie
Wij waren leeggetrokken, alleen Ruud had nog energie.
Maar er was hoop, realiseerde ik mij plotseling heel blij
Want na het weekend was alle verwarring weer voorbij.

Wat vragen uit de toekomst, we werden er niet vrolijk van
Vrolijk werd het sowieso niet, bij deze zwartgeklede man.
Met de Vaquita kwam het goed, een mooi bericht was dat
Maar ik begreep ineens heel goed waarom Ruud maar twee vrienden had.

Licht verward door de overgang door de overgang en door wat wij hadden gehoord
Door met het zero emissie doelgroepen akkoord.
Na chimpansees, filosofie en de Ruud Veltenaar Show
Zaten we ineens weer gewoon op kentekenniveau.

Anna mocht niet ingaan op de cijfers, deed ze niet, en dat was top
Maar ze lichtte wel wat tipjes van de sluier op.
Toen kregen we een video, die voor tafel vijf slecht zichtbaar was
Anna klom op een kruk, het beste zicht van heel de klas.

Zero emissie rolstoelvervoer, dat leek iedereen heel fijn
En netcongestie bleek de grote uitdaging te zijn.
Monique vroeg toen naar geitenpaadjes, reacties van de groep
Met een bus over een geitenpaadje? Leek mij linke soep.

Tips van Gigi voor netcongestie, toen: die kwam wel even binnen
In Friesland was het percentage laag, daar viel nog veel te winnen.
Een tweede video daarna, in Utrecht ging het reuze
Daar was geen andere keuze meer dan de duurzame keuze.

Over stappen op weg naar nul, over het landelijke beeld
Werd door een blijde Anna toen nog kort medegedeeld.
Ze kreeg een luid applaus, ontzettend welgemeend was dat
Omdat zij al die Excel sheets toch maar mooi gelezen had.

Toen: koffie, thee en sfeerverlichting en een spel te spelen
En we konden prijzen winnen! Wou Monique nog mededelen.
Sanne legde het spel uit voordat we op schoolreis gingen
Zoveel mogelijk leerlingen in een busje om naar de prijzen mee te dingen.

En een rollenspel! Gaf Sanne vrolijk te verstaan
Een complicerende factor, maar u ging de uitdaging aan.
De mensen waar u het de komende uren mee moest doen
Aan alle tafels ging het los! Zo constateerde ik toen.

De vakbondsman, beleidsmakers, experts op deze dag
Ze gingen eensgezind en vrolijk samen aan de slag.
Twee mensen aten àlle koekjes op! Ik zeg niet wie het zijn
Ze keken blij, maar hadden duidelijk een puberbrein.

Werd er vals gespeeld? Ik denk dat dat vandaag niet mocht
Er werd denk ik hier en daar wel een geitenpaadje opgezocht.
Al te snel de bel geluid, de jury kwam naar voren
Monique ondervroeg nog wat mensen maar die waren niet te horen.

U was veel te opgewonden, ging nog steeds op in het spel
Tafel 5 de fanatiekste tafel! Dàt hoorde ik nog wel.
Joris kreeg applaus, de punten werden snel geteld
De winnaar? Dat was tafel NOOIT TE LAAT, werd door Joris gemeld.

360 megapegels! Die score die was fijn
En Joris bleek zelf de spelleider van tafel vijf te zijn.
Joke Brouwer speelde de wethouder, dat wou zij altijd wel zijn
Ook onze Fries, Jobinder was er, ze gingen allemaal als een trein.

Toen een hapje en een drankje en geklets in de foyer
De sfeer geanimeerd en iedereen deed vrolijk mee.
Behalve één iemand die treurig in een hoekje zat
Die blijkbaar niet eens twee, maar helemáál geen vrienden had.

Naar de workshops toen, ik pikte één klein graantje mee
Van het verhaal van Laurens Turnhout, workshop nummer twee.
Update wegbereiders, resultaten van de enquête
De zaal hing aan Laurens lippen en zat heel goed op te letten.

Nootjes op de tafels voor een fijn laatste kwartier
Iedereen kwam opgewekt weer snel terug naar hier.
Een drankje bij de deur, er was zelfs bier en er was wijn
En voor de vrolijkste nootjes bleken wij twee hier te zijn.

De eerste rij bleef leeg, waaraan Monique zich lichtjes stoorde
Toen voor Kaj, Henk en Lisette nog wat laatste woorden.
We waren een schoolreisje verder, maar hoe nu verder in het echt
Alleen Kaj kwam op het podium, de rest was nog niet terecht.

Kaj was spelleider geweest, dat was nog een heel gedoe
Want aan zijn tafel ging het er best fanatiek aan toe.
Maar Kaj vond het inspirerend, maakte hij hier toen bekend
Monique wou weten: hoe gaan wij nu naar de 100 %?

Kaj sprak over integratie, over warmereluchtvervoer
Wat ie zei sneed hout en het was geen geouwehoer.
Integratie was deel van de oplossing, meldde Kaj ons toen
En koffiedrinken! Dat ging ie dus morgen anders doen.

Daar was Henk! Daar was Lisette, die bleken nog aan het verbinden
Maar hadden toch de weg naar hier terug weten te vinden.
Welke stappen zag Lisette, daarover liet zij zich hier uit
Veel meer kennis delen en uitwisselen, meldde ze ons luid.

“Niet steeds opnieuw het wiel uitvinden!” rolde toen uit haar mond
Wat ik gezien de materie hele leuke beeldspraak vond.
Begrijp de hobbels op de weg als je in de echte wereld zat
Toen Henk, die over zijn workshop hier nog iets te melden had.

Efficiency, zei Henk, dat bleek een sleutelwoord te zijn
En zonder chauffeurs redden we het niet, zei Henk met lichte pijn.
Meer uren bieden? Ja, dat lukt mij ook maar steeds niet hier
Ik ben er al vanaf 12 uur, hij komt maar een kwartier.

Meer uren per persoon, de leeftijd kwam ook nog ter sprake
Ziekte, werkdruk, uitval, hadden we allemaal mee te maken.
Henk die deelde mee: er staat een stand in de foyer
Check hoe gezond je bent! Dat gaan wij ook doen, alle twee.

Het was een mooie middag, veel geleerd en ook veel lol
De borrel moet nog komen, maar het glas is halfvol.
Er zijn wat mensen alweer weg, ook Ruud, dat is niet fijn
Maar laten wij het doen hier, met de mensen die er zijn.

Van Gandhi tot het puberbrein, we zijn overal geweest
Van sabeltandtijgers tot chimpansees, en wie missen we het meest?
Ik heb geen puberbrein, wel heel veel verwarrende gedachten
Was het maar alvast weekend! Ik kan werkelijk niet wachten.

En hoe gaat het met u? u lijkt mij best een beetje moe
U bent denk ik allemaal best aan een borrel toe.
Eelco mag er tien! Moet u eens kijken hoe hij straalt
Hij rijdt niet zelf, hij wordt straks door een busje opgehaald.

De perfecte storm! Die heb ik willen laten waaien
Een geitenpaadje hier en daar om mijn strofes te verfraaien.
En goddank is het ook gelukt om alles te laten rijmen
Want als het één keer niet rijmt vragen ze je nooit meer terug.

Een luid applaus zo dadelijk, dat zou best lekker wezen
Voor al die vellen die ik jullie hier bloedig stond voor te lezen.
Hoe weinig vrienden ik heb? Daar val ik u niet lastig mee
En we zaten hier gezellig, en we zaten hier oké!

Dominique Engers, Amersfoort, 9 oktober 2024

www.desneldichteres.nl